

INFORMATIU GENERAL

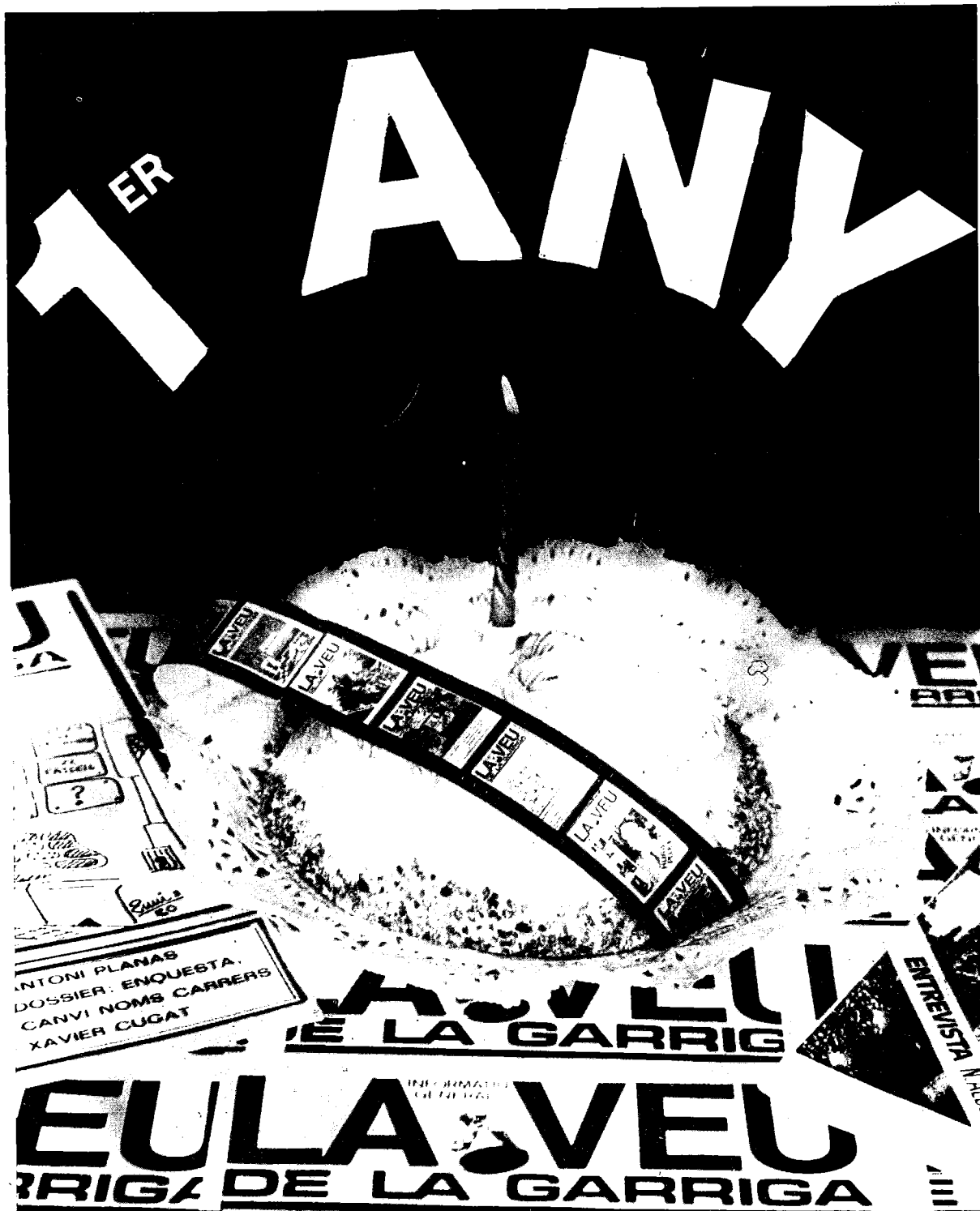
LA VEU

DE LA GARRIGA

Any 2 - Número 7 ~ Octubre ~ 1980

1 ANY

ANTONI PLANAS
DOSSIER: ENQUESTA
CANVI NOMS CARRERS
XAVIER CUGAT

ENTREVISTA

NOUVEAU
LA VEU DE LA GARRIGA

LA VEU

Neumáticos

Rovira

EQUILIBRADOS
ELECTRÓNICOS

Venta y reparación
de Neumáticos

FIRESTONE • FULDA
PIRELLI • MICHELIN

CALABRIA, 99
LA GARRIGA

BAR Y POLLOS
A l'ast

CAL - PERA

871 40 13

C/. Calabria, 127

LA GARRIGA

JOVENES!!

VUESTRO MEJOR AMBIENTE EN

Zodiac-Pub

Surtido en bocadillos
y tapas calientes

C/. Anselmo Clavé, 26
Tel. 871 40 01

José
Camprodón

Calabria, 93 - Teléfono 871 46 82
LA GARRIGA

José Baños

PRESUPUESTOS
ELECTRICOS
AGUA Y GAS

C/. Requeté, 17, bajos - Tel. 871 42 02
LA GARRIGA (Barcelona)

CARNICERIA

Eugenio
Valdeoriola

Calabria, 74
Tel. 871 46 33
LA GARRIGA

Estanc
La Plaça

LLIBRERIA - PAPERERIA
OBJECTES REGAL

LA GARRIGA

Digna

Calabria, 104
Tel 871 47 74
LA GARRIGA

fonda santa digna

Servicio de Taxis

Teléfonos
871 40 42 - 871 50 97

Calabria, 112
LA GARRIGA

Restaurante

*la
cabaña*

☎ 871 40.46.

INFORMATIU
GENERAL

LA VEU DE LA GARRIGA

Editorial

Ara fa un any, veié la llum el primer exemplar de La Veu de La Garriga. Aquell exemplar va ser fruit d'una necessitat immediata, amb moltes presses i amb molta inexperiència. Un any després ens sentim plenament realitzats amb la tasca que hem portat a terme. L'èxit ha desbordat totes les previsions imaginables. L'inicial camí de claus i espines, s'ha tornar una (desvetllada) carretera sense entrebancs on el més difícil és aturar-se. Sempre hi ha qui no trobarà bé el nostre projecte o la nostra realitat, i d'això en som conscients.

Hi ha moltes maneres de "fer Garriga" i penseu que vistes moltes reaccions de ciutadans, el més senzill es tirar-ho tot per la "borda", i "passar de tot". Per això hem tingut que fer el cor fort i aguantar moltes coses. Unes vegades ha sortit millor que altres. La bona intenció sempre ha estat per damunt d'altres interessos.

Voldriem obrir encara més les nostres portes a tots aquells que tinguin quelcom a dir sobre el nostre poble. Tots el que fem aquesta publicació esperem oferir una informació verdaderament interessant, amena i competent. Aquests objectius serien inabordables sense la col.laboració de molta gent a qui agraiem el seu ajut. Entre tots farem que aquesta VEU, sigui d'una vegada per sempre la veu de tots els garriguencs.

COL.LABORADORS:

Ana Boldú.
Tomás Espinasa.
Ramón Santesmases
Marcel Marata.
Pilar Piera.
Carina Boronat.
Francisco Cabanillas.
Ramón Oliveras.

FOTOGRAFIA:

Josep M. Bartralot.
Ramón Ferrandis.

IL.LUSTRACIONS:

Enric Marata.

IMPRIMEIX:

Copisteria L'Esplai

Samalús, 11

LA GARRIGA

DEPOSIT LEGAL:

B-43.500-1980

50 PTS

LA VEU no es solidaritza necessàriament amb els treballs dels seus col.laboradors.

SUMARIO:

Pag. 3. Editorial.
Pag. 4,5,6,7,8 y 9.
Flash local.
Pag. 11. Las cartas sobre la mesa.
Pag. 12. Ayuntamiento.
Pag. 13,14 y 15. Colaboraciones.
Pag. 16 y 17. Auca.
Pag. 21. Grupo Moustache.
Pag. 24 y 25. Lira poética.
Pag. 26 y 27. Deportes.
Pag. 29. Sin comentarios.
Pag. 30. Tribuna gráfica Pasatiempos.

flash LOCAL

El río Congost no baja limpio...

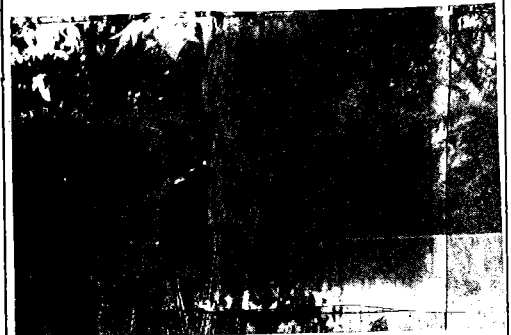

El pregó de la Festa Major (?).

NOTICIAS A LA PLANCHA

“Sanitat” y “Protecció d'animals i plantes”, “passen” del Passeig.

Gran eficiencia de la Policia Municipal. El pasado domingo 21 de septiembre, fué requerido su servicio en un conocido bar a causa de una persona en estado de embriaguez, aún se los esta esperando.

Próxima instalación de un bingo en La Garriga. El lugar y los promotores nos los reservamos de momento.

Los anteriores alcaldes y concejales han decidido reclamar sus honorarios pasados, ya que durante sus respectivas gestiones sus ingresos en concepto de sueldos fueron nulos.

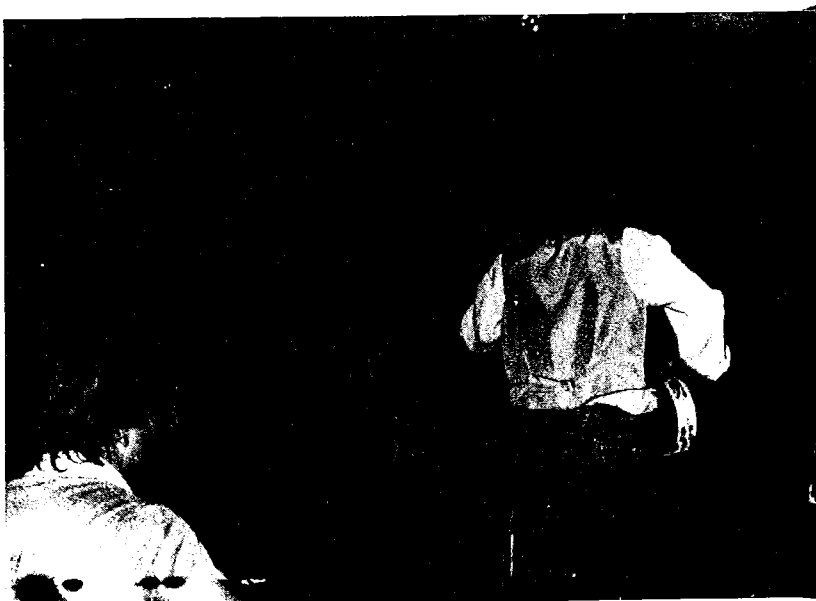
flash LOCAL

Marina Rossell

El pasado día 4 de octubre se celebró en el Patronato Parroquial, la actuación del guitarrista local Miguel de Carmen y Marina Rossell. Actuo primero Miguel demostrando una vez más sus dotes, tuvo el hermoso detalle de dedicar el recital al desaparecido Toni Molsosa. Marina se identificó plenamente con el público que

colaboró con ella de manera efusiva. En resumen fue un éxito teniendo en cuenta la usual falta de asistencia local. Como siempre se portó mejor la gente de fuera que la de dentro, esperemos que el grupo organizador no se desanime.

PLANY DE SANT ESTEVE

El pasado domingo 12 de octubre, en la Iglesia de La Doma, se hizo el "Cant del plany de Sant Esteve", también el historiador Sr. Miquel Coll i Alentorn, habló de "La Repoblació de les terres del Vallès en el S. XII".

Para terminar la coral Ariadna, ofreció un breve concierto.

Todos estos actos fueron presididos por el Concejal de Cultura de la Generalitat, Sr. Max Cahner.

11 DE SETEMBRE

Con motivo de la fiesta del 11 de Setembre, se celebraron diferentes actos, el miércoles día 10, se efectuaron una Audición de Sardanias a la Pl. de la Iglesia.

El jueves día 11 por la mañana, i también en la Pl. de la Iglesia, actuaron "L'Esbart Ballets de Catalunya".

Y a las 12'15 en el cine Alhambra se proyectaron diferentes cortometrajes sobre las Historia de Catalunya.

TEATRO

El II ciclo de Teatro, que se celebró al Patronato Parroquial, empezó el pasado día 11 de octubre, con la obra "La Fortuna de Silvia" (de Josep M^a. Segarra), por el grupo de Teatro del Patronato, y finalizará el día 8 de noviembre con la obra "El Coktail dels acusats" también por el grupo de Teatro del Patronato, entre-medio se representaran las obras de: "La Sala de estar pel grup Orfeo Vic" y la "Terra es belluga" por el grupo de Les Franqueses.

ENTIDADES

Toda entidad garriguense (cultural-deportiva, recreativa, etc..) que quiere dar a conocer sus actividades nos puede enviar o entregar sus escritos para ser publicados.

flash LOCAL

I PREMI DE PINTURA

FORNELLS—PLA

El pasat dia 3 d'octubre el Jurat compost per: Antoni Cumella, Francesc Fontbona, Josep Iglesias del Marquet i Joan Vila Grau, juntament amb la participació de la Alcaldessa, Núria Albó van decidir el qui s'emportaria el primer premi d'aquest concurs i els altres dos guardons restants, premis que van recaure en les personas de: Miquel Mas Martí, primer premi amb la seva obra titulada "Nino amb Barret", de la mateixa manera el jurat va decidir otorgar una menció especial a Enric Pladevall Vila amb la seva obra "Les ombres" i el premi-Pintura del Vallès va ser otorgat a Paco Merino per la seva obra "Pintura".

El primer premi estava dotat amb 100.000 pessetes i el premi "Pintura del Vallès" amb 50.000.

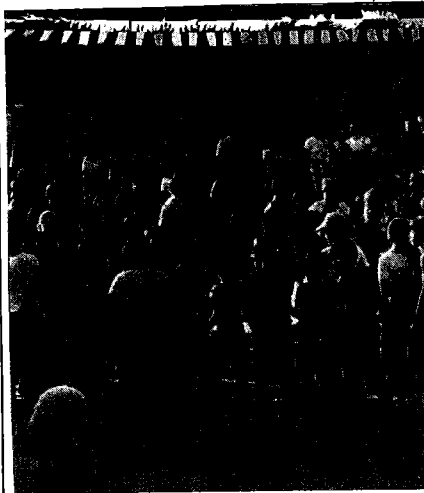
El nombre de participants ha sigut de 113 pintors de tota Catalunya, i el de obres presentades de 175.

Festes Populars

Desde la última aparición de la VEU se han celebrado en La Garriga la Fiesta Mayor. La celebración del centenario del barrio de San Ramón y la revitalización de la Fiesta de la Mercé.

La primera fue un éxito para unos y un fracaso para otros. Pero teniendo en cuenta que era el Ayuntamiento quién respaldó la Fiesta, los precios no fueron en absoluto populares comparado con las otras fiestas. El éxito concreto fue para la fenomenal orquesta "Plateria" y no para la organización, los demás días fueron flojos. Por el contrario la fiesta de San Ramón fue un éxito absoluto y verdaderamente popular al igual que la fiesta de La Mercé.

No se a que se debe pero las fiestas organizadas a nivel privado han resultado más populares que las organizadas por el Ayuntamiento.

Sabem de fonts fidedignes que a la representació de "Canço d'amor i de guerra", al Patronat, durant la pasada Festa Major, per decret-ordre de l'Alcaldia es va suprimir "Els Segadors".

Banquer de dia i pasota de nit. Qui-és?

El mes de setembre va ésser tancada la disco-Moustache. Amb unes quantes presions de persones minimament influents, això, aviat serà el poble del legalisme. ¡No confongueu amb presidencialisme!.

Si Pujol dona a Suárez, lo que Suñol dona a Pujol. Qué donará Nualart a Suñol?.

Malas veus (no la nostra) diuen que el periodo d'Ajuntament democràtic sota el secretariat del Sr. Chavarria, a efectes de papeleus va ésser tot ilegal.

Després de l'èxit de la pasada Festa Major popular la gran majoria del poble de La Garriga vol que no sigui considerat com a tal.

Un brindis por la depuradora de la SATI.

flash LOCAL

El GLOBO de la Festa Major no subió.

MAS IMPUESTOS

La VEU ha tenido conocimiento por mediación de varias personas, de la resolución de la Alcaldía de aplicar un nuevo impuesto sobre solares sin edificar, que puede llegar a representar en ciudadanos poseedores de un solar de 800 m² un pago anual, aproximadamente, de 30.000 pts. anuales en el primer año de su aplicación, y que este a partir del tercer año aumenta progresivamente. Ante tal hecho, se pretende formar una asociación de propietarios para defender sus intereses ante tales decisiones.

En nuestro próximo número intentaremos pulsar la opinión a varias personas para realizar un informe más detallado, al alcance y comprensión de toda la población, a lo que en principio creemos que es una exagerada aplicación de la normativa vigente.

MIS AMIGOS DE LA GARRIGA

Mi mejor amigo, el perro, ya no sabe a dónde ir a echar la siesta, ya que tanto en la perrera como en el Congost las condiciones de Sanidad son las mismas.

Días atrás me comentaba mi amigo el juerguista, que la Festa Major popular había sido un desastre. Resulta que para asistir a los actos más representativos se necesitaban más de 1000 pesetas.

Dice que si esto es popular, el prefiere la del entoldado.

"No entiendo porqué quieren cerrar la sorrera", me llamó preocupado, mi amigo el obrero. El propietario tiene el nº 1424 de explotación en el distrito minero y que la sorrera data de agosto de 1966, mientras el Plan de Ordenación Territorial es de diciembre del mismo año Ah; le dije; son contrasentidos democráticos.

RECUPERACION DEL PATRIMONIO MONUMENTAL DE CATALUÑA

Se convoca a todos los Ayuntamientos, Asociaciones y Particulares, que estén interesados en la tarea de RECUPERACION DEL PATRIMONIO MONUMENTAL DE CATALUÑA, que se dirijan a la SECRETARIA DE LA ASOCIACION DE AMIGOS DEL TAGAMANENT, con tal de tener conocimiento de su interés y poderles convocar a la próxima reunión de ASOCIACIONES FUNDADORAS DE LA FEDERACION DE ASOCIACIONES PARA LA RECUPERACION DEL PATRIMONIO MONUMENTAL DE CATALUÑA.

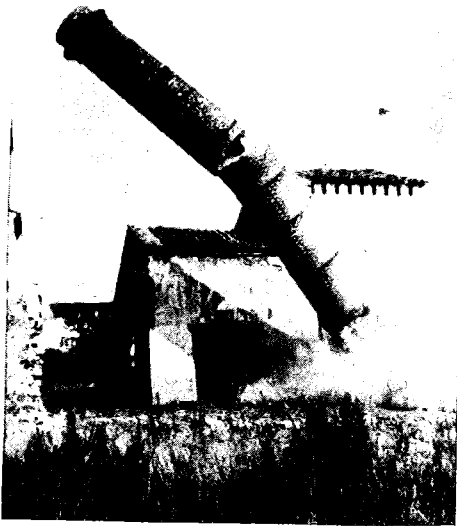
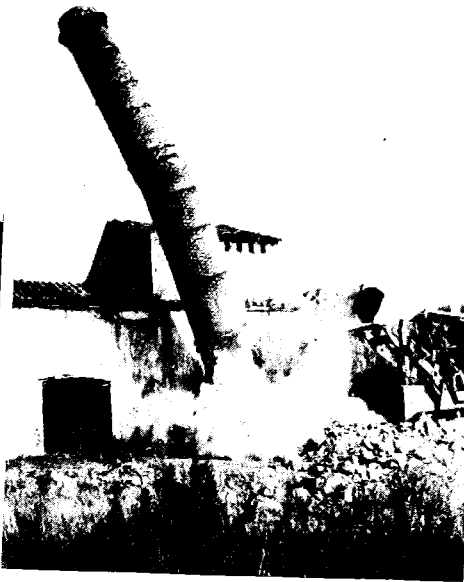
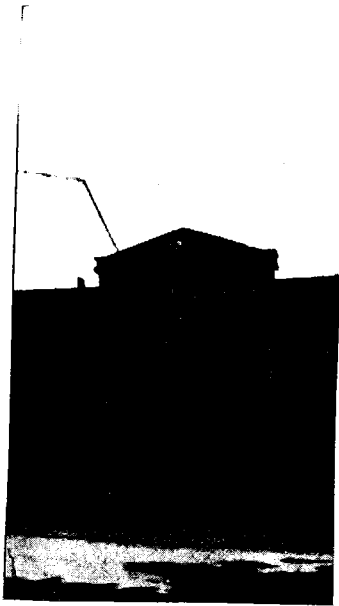
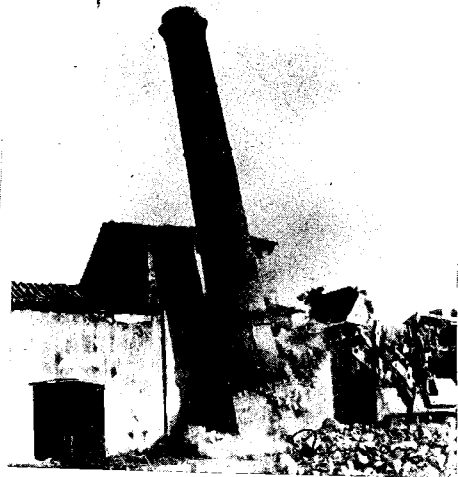
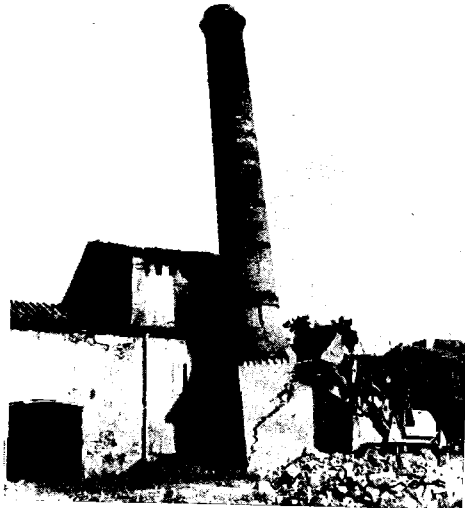
ASOCIACION DE AMIGOS DE TAGAMANENT
D.LLORENS CASTELLS—FINCA "EL TORN"

TAGAMANENT
Barcelona.

flash LOCAL

FABRICA GAS

La fábrica del Gas que desde hace muchos años no funcionaba en La Garriga, ha sido destruida, para dar paso a una serie de construcciones de viviendas.

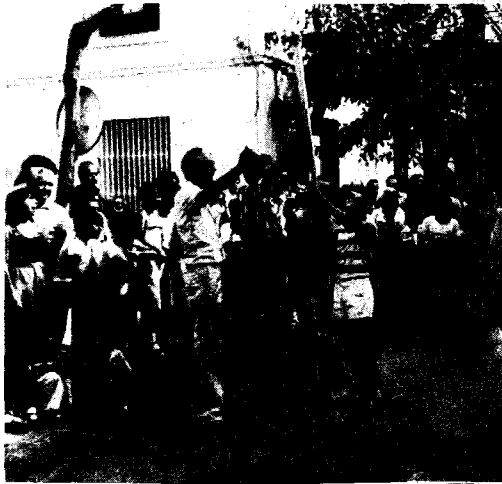

RESERVADO

Sant Ramón

Aquest any a La Garriga, la Festa del barri de Sant Ramón, ha sigut especial, doncs s'ha celebrat el seu centenari, encara que és molt difícil desenterrar records de més de 50 anys enrera, sembla però que fa bastant més d'un segle.

El programa d'aquest any, ha sigut un programa excepcional doncs ja va començar al matí amb una cercavila pel grup "ELS ARTRISTRAS", a continuació es va fer un concurs de pintura ràpida per la canalla. A las 12 del mitgdia, hi va haver una audició completa de sardanes amb la cobla SELVATANA.

A la tarde hi va haver tota mena de entreteniments per la mainada, curses de sacs, xocolatada, espectacle infantil, pallasos. (Pep Saltinbanqui i Bocoï) també va actuar l'animador Toni Gimenez.

Mentres al carrer es feia tot això a l'Església Parroquial la Orquesta Selvatana va oferir un concert genial,

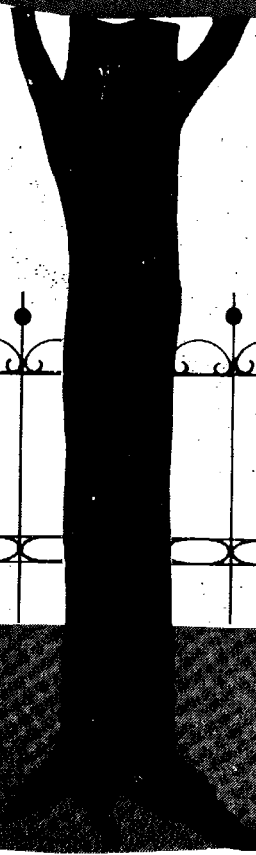
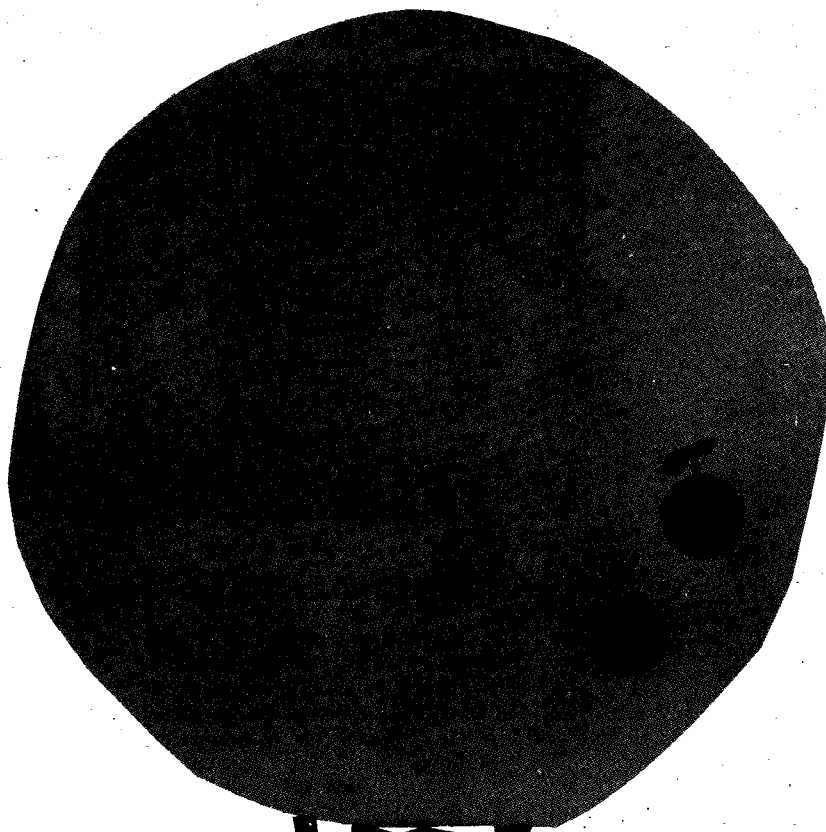
cal dir que l'esglesia era plen de gom a gom.

A les 8'30 més o menys, mentres a l'Ésglesia es celebrava una missa en honor del Sant i dels difunts del barri, al carrer de Cardedeu estaban actuant el Grup de ball de Gitanes de Montmeló.

Cal destacar que tots i cada un dels actes que es van celebrar van ser oberts a tothom i gratuïts, l'únic que es va celebrar va ser l'entrada al concert, i a ser d'una manera simbòlica doncs a tothom que hi entrava se li feia comprar un Taló de la rifa del barri de Sant Ramón.

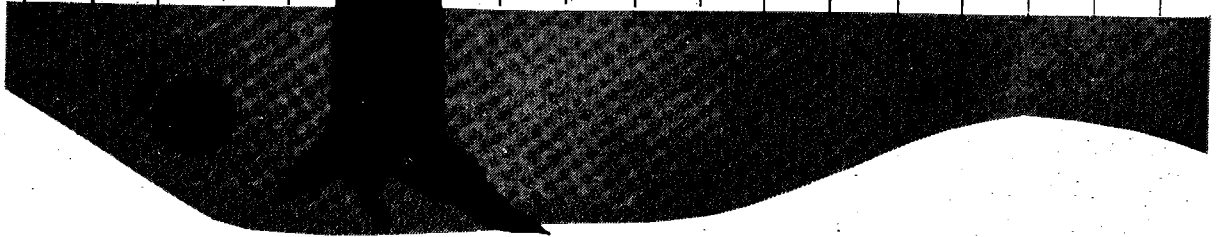
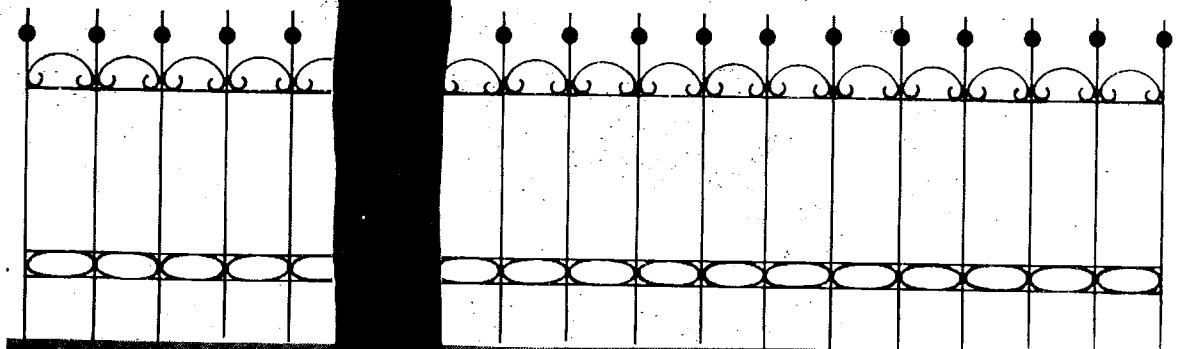
Cal aclarir que tots aquests actes és poden fer gratuïts gràcies a que cap dels organitzadors i col.laboradors és queda ni una pesseta dels beneficis que es puguin tenir, sinó que tot queda ingresat en un compte i serveix per que cada any es pugui fer una festa més bonica i atractiva per tothom.

MUEBLES

**CO
AI
NA** S. A.

LAS CARTAS SOBRE LA MESA

DEPURADORA

La Generalitat ha aprovat i dona els diners pel montatge d'una depuradora d'aigües pel riu Congost. La mateixa no la tindrem a La Garriga sino que serà montada al municipi d'Aiguafreda, que es de 7x4 i creiem que així ens arribaran les aigües més netes fins el pont de Can Palau i de La Garriga en avall, con que l'Ajuntament no és de CiU ja està bé que siguin brutes com les tenim fins ara. Bé, ara una mica més netes, però les acabarem d'embrutar nosaltres i seguiran essen brutes.

J.M.B.

RIO CONGOST

Soy vecino de la calle Ferrans y me he decidido a escribirles para dar mi opinión ante una grave problemática.

Toda persona que haya pasado por la calle Ferrans, notaría que la calle y sus alrededores son intransitables debido al mal olor que desprende el río Congost.

Bien a lo que iba, me gustaría saber si los vecinos de esta zona, tuvieramos alguna enfermedad (tifus, cólera) a causa del río, si se responsabilizaría el Concejal de Sanidad, que tanto está haciendo para nuestro problema.

Juan Gómez

PINTURA

S'ha lliurat al primer premi de pintura Fornells-Plá, amb el suport del Magnific Ajuntament i magnifics premis ja que el primer està dotat en cent mil pessetes i amb jurat que suposo el veredicté serà com de costum inapelable i que el repart de premis funciona per noms i cognoms, en lloc de pintures i art. Podran fer un bon sopar amb la comissió que cobraran, d'això no sé la quantia.

EL PINCELL TRIST

FESTA MAJOR

A la Festa Major d'enguany, es representà al Patronat Parroquial l'obra lírica "Canço d'amor i de guerra", original de Lluís Capdevila i Victor Mora i amb música del Mestre Rafel Martínez Valls. Aquesta obra fou estrenada en el Teatre Nou de Barcelona i dirigida per en Josep Llimona, el 16 d'abril de 1926 i els autors dedicaran l'obra al director, fervent paladí del nostre Teatre Líric.

A La Garriga fou representada molt bé tant per part dels actors com dels musics, però malgrat sigui dir-ho els actors es van desencisar quan poc abans d'acabar el primer acte i moments abans de tirar el tret, els actors corrien entre bastidors comunicant, com si una cosa gran hagués passat, de fet ho era, "no es cantan Els Segadors", "no es cantan Els Segadors"! Jo que accidentalment em trobava entre ells baig restar parat i entre acte els actors em varen preguntar, "Quina mena d'Ajuntament teniu que han prohibit Els Segadors?". Els que han llegit l'obra sabran que Els Segadors no està escrita a l'obra, però si que està adaptada i arreu, la cantan des de fa molts anys. Sempre tenen que repetir, i no diguem quan van al nostre veí Rosselló, que l'he vist repetir cinc vegades i la gent no en tenia prou, creiume que el qui ho hagi vist, podrà dir que ha vist gent plorar d'emoció com també ha vist plorar al Passeig en un Aplec, quan van tocar la Santa Espina vuit coples i ara ploro de pena perquè s'espantllen moltes coses en lloc d'arreglar-les.

Josep Maria

Esta sección, está abierta a todas las personas que deseen expresar su opinión.

Las cartas han de ir firmadas con nombre y apellidos, dirección y DNI, pudiéndose utilizar seudónimo.

Nuestro Ayuntamiento, después de las últimas tempestades (Moción, dimisión Vintro, "affaire" Moscart), parecía que las aguas volvían a su cauce. Aunque pueda parecer un remanso de paz, en realidad no es así. Cada día son más las tensiones existentes entre los concejales. Las competencias de cada uno son mezcladas y así podemos ver al Concejale de Obras, encargándose de los vados, (competencia del de Circulación). Las Comisiones no funcionan todo lo armoniosamente que deberían. Cada día son más patentes las muestras de rivalidad entre los pequeños grupos que intentan hacer el conglomerado Municipal. Difícil resulta trabajar con estos ingredientes, más no por eso tenemos que perder la confianza en el Consistorio, quizá un poco de inseguridad.

Entre lo más interesante ocurrido los dos últimos meses, cabe destacar la participación del Ayuntamiento en dos realizaciones de vital importancia para el pueblo. Nos estamos refiriendo a la Festa Major y al premio de pintura Fornells-Pla. Ambas quedan comentadas en otros apartados de este número.

De muy positivo cabe interpretar el deseo del Consistorio de habilitar o construir un Dispensario Municipal. Hace más de treinta años el Hospital había ofrecido los más variados servicios.

Gran importancia para los garriguenses tiene la actitud adoptada por el Ayuntamiento, o por una parte del mismo, al aplicar estrictamente las leyes vigentes y las Ordenanzas Municipales en casos de sobras conocidos. Evidentemente, esta

actitud ha dejado perplejo a más de un ciudadano, que creía que las aplicaciones legislativas tan a rajatabla pertenecían al pasado. Apoyamos totalmente el pleno cumplimiento de las normativas vigentes. Ahora bien, antes de llevar a término una serie de sanciones o advertencias, sería interesante analizar a fondo la problemática. Por lo que podemos apreciar, esta "teórica mano dura", no se aplica todo lo subjetivamente que desearíamos y así podemos ver como personas, fábricas, entidades, etc., campan a sus anchas, sin que por ello reciban el más mínimo aviso. Esperamos que todos estos problemas se pueden solucionar y recomendaríamos a las partes interesadas un poco más de cautela.

A propuesta de la Comisión de Hacienda quedan fijados las nuevas asignaciones. Así la Alcaldesa cobrará 14 pagas de 69.474 ptas., y los Concejales cobrarán 12 pagas de 6.579 ptas.

En el pleno del día 29—7 se acordó también encargar la edición de 10.000 ejemplares del centro urbano por un valor total de 187.165 ptas.

Por último resaltar también el interés por parte de todos en conseguir los créditos y subvenciones que faltan para adelantar los ambiciosos proyectos que configuran la zona deportiva y el futuro instituto en los terrenos de "Can Violi". Ambos proyectos de gran importancia para el futuro de La Garriga.

Esperamos para el próximo PUNTO DE VISTA poder ofrecer un amplio dossier sobre los pros y contras dentro del Ayuntamiento.

ESTACION
SERVICIO

M. Fontseré

Pilar Primo de Rivera, 95
Teléfono 871 46 31

LA GARRIGA

Les futures eleccions

Municipals

Falta molt temps per les properes eleccions Municipals. Això no vol dir que no sigui interessant d'escriure unes ratlles sobre com es presenten aquestes eleccions a més de dos anys vista.

Dintre del procés democràtic, cada dia costa més fer sortir la gent de casa per anar a votar. La gert està saturada de tantes eleccions. Aquestes reaccions, ens tenen que preocupar relativament, tractant-se d'un fet a nivell nacional. Aigua d'una altre font són les eleccions a la nostra Casa Gran. Està molt clar que si les futures llistes no tenen una clara motivació, o bé un mínim de personatges amb ganxo suficient per l'electorat local, el nivell de participació pot ésser molt baix.

La gran majoria està completament desencisada de tots els partits polítics. No aporten solucions a la crisi i en ells imperen més les ansies de poder que buscar solucions eficients. Qualsevol llista de qualsevol partit de l'ampli espectre català, no tindrà teòricament, tanta força de convocatoria com una llista ferma de personatges garriguencs verdaderament independents. Independents, perquè a l'hora d'anar a treballar per La Garriga no tenim cap necessitat de fer cap trucada a Barcelona, ni molt menys portar a terme estratègies i campanyes que venen descaradament dirigides i manipulades des de fora.

Suposo, espero i desitjo que no costarà gaire trobar una colla de garriguencs, competents, amb sentit pràctic, que es deixin les seves ideologies a casa en profit d'una altra en comú, La Garriga.

Falten més de dos anys, però ja va sent hora que es comenci a moldejar aquesta futura força. L'idea està llençada, només falten els protagonistes i esperar el desenllaç que ja ara podem augurar profitós pel poble.

MARCEL MARATA

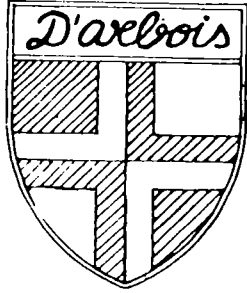
A modo de comentario

La Concejalía a la que pertenece la circulación de La Garriga, juntamente con los Municipales, no funciona como debería. El problema es más grave de lo que a simple vista parece, se trata de la circulación de bicicletas y velomotores tanto en verano como en el resto del año.

Seguramente se buscará alguna solución cuando tengamos algunos niños en el "gran hotel La Doma", con todos los gastos pagados. Sería muy lamentable llegar a esta solución. Ya que los padres no lo hacen que por lo menos tome medidas la Concejalía de Circulación juntamente con la de Enseñanza. Sobre todo a las horas de entradas y salidas de colegios, te encuentras bicicletas sin respetar nada y en contra dirección. Muchos circulan sin luz y creo que el 80% sin placa municipal. ¡Esto es Jauja!. Si los señores agentes pusieran multas por no llevar placa, por ir en contra dirección como manda el Código de Circulación y las Ordenanzas Municipales ayudaría también a llenar las arcas del Consistorio.

Sería positivo que el Ayuntamiento se encargara de buscar las personas adecuadas (dirección de tráfico) para que dieran clases en los colegios y les enseñaran las más elementales señales de circulación y así no tendremos que esperar ninguna desgracia, ya que será tarde para lamentaciones. Qué serían lamentaciones de falta de responsabilidad y planificación del peligro latente.

Josep M. Bartralot

Pizzeria · Crêperie

D'arbois

LA GARRIGA
Pla. Església, 4

Em poso a redactar un plany de dol portat pels sentiments de nostàlgia que la demolició de "Cal Xicorder" haurà fet sentir als garriguencs de tres o quatre generacions; jo, que he viscut ben conscientment les tres últimes, comparteixo l'enyorament que experimenten els que tenen la meua edat. Hi ha, però, uns altres motius personals que aquest inevitable final han remogut les cel·les més íntimes dels meus records.

Només tenia cinc anys en arribar el segle vint, que l'avi ja se m'endua cap a "la Tartana" (denominació popular ben adient per un local llarg i estret amb sostre abovedat). Allà, glop a glop i a través d'un col·loqui amistós, l'Esteve Galvany i l'avi assaborien el primer cafè matinal, mentres jo, bevent-me un vas d'aigua i anís llegia el "Patufet", el nou-nat setmanari infantil que ben aviat esdevingué famós.

Quan, ara fa quatre anys, vaig publicar el llibre de memòries dedicat a La Garriga i al nostre Establiment d'Aigües termals, escrivia seguint una llista de fets, d'anècdotes i de persones. Però l'itinerari projectat resultà tan llarg que no em donà temps per a redactar tot allò que portava al cap.

Això feu que algunes persones (del poble o estiuejants) m'insinuessin retrets que, malgrat la disfressa d'un somriure deixaven entendre un regust amarg. Dotzenes de vegades vaig haver d'escollir: "Vosté no s'ha recordat de nosaltres". Si jo he d'admetre que la meua llista fos incompleta, també han d'ésser admeses les excuses: previament les vaig presentar per les inevitables fallides de memòria, confusions, inexactituds perdonables a un home de la meua edat: oi més després d'explicar que el llibre havia d'estar en mà justament el dia del meu ingrés a la "categoria d'octogenari" (que des d'aquí desitjo que puguis arribar-hi, amic lector).

Esteve Galvany

Entre les figures de garriguencs populars i respectades durant el primer quart de segle, al meu índex onomàstic n'hi havien dues que mentalment les veia aparellades. Dos Esteves: Esteve Galvany i Esteve Crusellas: per sobrenom "Xicorder" i "Xela", respectivament. Cap d'ells estava associat a l'Establiment de Banyes del meu avi, però tant l'un com l'altre hi tenien el lligam d'una amistat confiada, acceptant aquell deix de paternalisme que caracteritzà el temperament pacífic del meu avi.

De l'Esteve Crusellas vaig parlar-ne extensament en el meu llibre: ocupava unes amplies quadres i un bon troç d'hort de la nostra propietat. L'Esteve Galvany negociava pel seu compte la secció de cafè, jocs i billar del Balneari. De molt jove l'avi va ferme portar la comptabilitat de la casa i no recordo d'haver anotat mai ingressos ni pagaments amb cap d'aquets seus amics: es tractava d'una mútua prestació de serveis regida per la bona fe i no subjecte a cap pacte.

devingueren protagonistes en la transformació garriguenca a l'hora en que podriem dir, el poblet passava de l'infància a l'adolescència.

Casament de Joan Bachs

Fem una giragonsa i tornem allà on anavem. Després d'aquestes digressions, algú em diu que Joan Bachs era fill de Sant Feliu de Codines i no pas de Caldes. Sigui com sigui, per a mi aquest detall tant se val...La qüestió es que, fuster d'ofici, tant bon punt arribà fou admès en un dels tallers més acreditats del ram. Anà posant afecte al poble: la seva simpatia li obrí portes arreu, i el seu comportament li permeté d'arribar a casar-se amb la Mercé, filla única de l'Esteve Galvany.

Amb el maridatge abandonà l'ofici per a dedicar-se de ple a conduir l'empresa de cal Xicorder, de fet dividida en dues seccions el local petit, primitiu, del carrer Calabria (la Tartana) i l'obra nova "Círculo de Recreo", amb façana al angle del carrer Suara, retolat "de can Xicorder". Una comunicació interior entre els dos locals, en arribant l'hivern només s'obria els diumenges quan al "Círculo" es feia sessió teatral o cinema: a l'estiu estava oberta tot el dia.

La Garriga es feia gran i en Bachs es proposà que el Cercle contribuís en l'aportació dels nous elements d'esbargiment i de cultura que anaven apareixent. No puc precisar l'any en que debutà la instal·lació de cinema, novetat que tot seguit feu desaparèixer el ball de tardes diumengeres al sò del piano-manubri.

De tant en tant el programa de cinema alternava amb el que s'en deia "varietés". A voltes es tractava de cantantes de "couplet", altres vegades de jocs de mans, il·lusionisme i cartomància, del que n'era mestre el famós "Cabellero Gurt".

Mereixen ser recordats els èxits del "polifon Portabella" de família procedent

de Vic però arrelada, d'anys, a La Garriga. Seguint l'estil de l'internacional arcaic "Fregoli" entrava i sortia, canviant de vestit, tocant la mandolina o la concertina, amb una gran cucurulla i la cara enfarinada.

Ara bé, quan la sessió era simplement cinematogràfica abans d'haver-se inventat el film sonor, en Bachs va procurar-se la col·laboració d'un pianista.

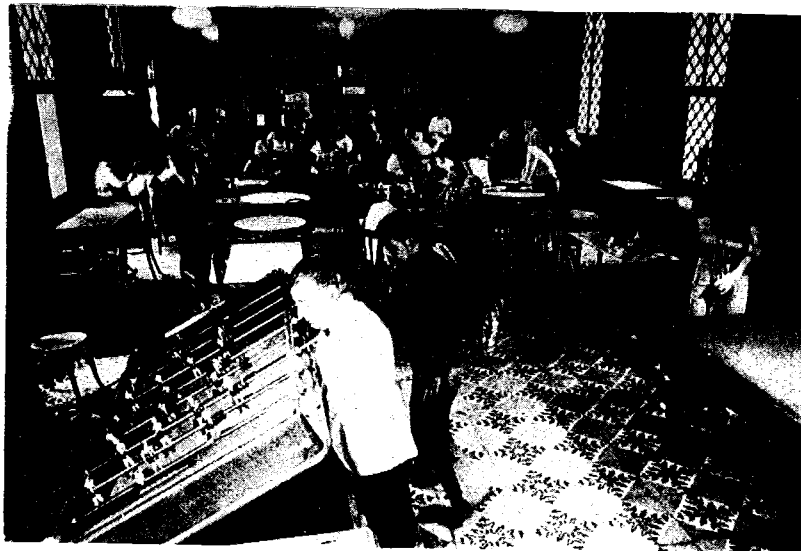
Joan Alius

Recomanat pel sindicat del ram, vingué a ocupar un lloc en la nostra fabrica de rollos de pianola un jove anomenat Joan Alius, que posseïa un plausible joc pianistic i també havia tocat el violí en varies orquestres: era, doncs, la persona idònia pel servei que ens convenia.

Ben aviat es feu popular i vingué com anell al dit al regent de cal Xicorder per amenitzar les sessions de cinema en aquells temps de les pel·lícules mudes. Una i altres acudien a demanar-li: "toqui aquell pas-doble", o bé "aquell troç de sarsuela..."

Ara bé, entre l'avi i l'Esteve Galvany existia altra mena de factors: es professaven una amistat de portes obertes, una intimitat sense fronteres. Mutuament es confiaven els seus problemes i l'ajut entre ells no es reduïa a suggerir-ne consells sino que quan l'ocasió ho requeria, es prestaven ajut econòmic. No tinc record de que el meu avi congeniés amb ningú de la seva edat amb la profunditat que l'unia al vel Xicorder.

De quan, tot just iniciada la meua joventut, l'avi volia que l'acompanyés, m'han quedat a la memòria les dues persones que ocupaven lloc preferent entre ell i la gent de la seva edat: l'un el seu cosí Enric Prat de la Riba, per la convergència d'idees polítiques i morals, que jo m'esforçava d'entendre escoltant les llargues converses al despatx de la Mancomunitat. L'altre amic, el confident "de cada dia" era el vell Xicorder, que morí l'any 1914. L'avi traspassà l'any següent.

Joan Bachs

Preguntant a pers- es de la meua edat em diuen que Joan Bachs era oriund de Caldes de Montbui i això em feu pensar en altra gent d'aquella localitat (germana nostra d'aigües termals) que cap a finals de segle vingué a La Garriga en plan de treballar-hi temporalment: operaris que s'enamoraren del nostre poble i acabaren per establir-s'hi.

Un d'ells, Ventura Montaner, fou requerit pels meus avis com a decorador quan em prengueren una gran transformació del primitiu Establiment de Banys. No era un simple pintor de parets sino que dibuixava bé, amb un sentit estètic adient a les tendències del "modernisme" aleshores en plena ecllosió. (Tal vegada penso-l'havia recomanat als avis l'arquitecte Raspall?). Es tractava d'una persona senyorilvolva i culta, i endemés era fotògraf professional. S'havia quedat vidu i decidí instal·lar-se a La Garriga amb la seva filla, que ben prompte fou demanada, en prometatge, per anar de nora a una casa de tant relleu com "Can Noguera" (vora la Doma). Però ai! una traïdora tisis galopant se la endugué del mon en plena juvenesa. La mort prematura, imprevista, d'aquella noia simpàtica, amable, vistosa ("Angelita" de cal pintor) commogué tot el poble en pes.

Passà a continuar el negoci de Ventura Montaner un parent seu, també de Caldes, que el poble anomenà "Peret pintor". Sé d'altres de la banda de Montbui que s'establiren a La Garriga però no puc recordar-ne els noms.

En canvi es inesborrable el nom "Rajoler de Caldes" (Esteve Font) que deixà a La Garriga dues branques familiars: una d'elles enllaçada amb els Cuspinera, cognom tant vinculat a les modernes aportacions culturals i esportives, de cara a la joventut, que honoren la nostra vila.

Joan Bachs fou, per la seva part, un dels homes procedents de Caldes que En poc temps feu conegut i tothom s'hi feu amic. El nou músic garriguenc es casà, i treballant simultàniament a la nostre indústria i a cal Xicorder fou una altre anella afegida a la cadena d'unió iniciada anys enrera pel meu avi i l'Esteve Galvany. Oi més: tant bon punt l'Esteve, fill gran de Joan Bachs, arribà a la edat, estudià música i també entrà a col·laborar a la nostra empresa com auxiliar de l'Alius.

Lluís Gironès

Retrocedeixo cronològicament pensant en la vida asosegada d'abans quan ningú prenia café a peu dret corrents: hi havia més de temps per a tot. Però, amb el canvi que ha anat tergiversant el comportament de l'humanitat, aparegué la "Cafetera Express": donen una taceta petita a mig omplir, que la gent engoleix a corre-cuita i sense seure: només apuntalant el colze al taulell i el peu en una barra. Ben diferent d'aquestes noves "cafeteries" era allò d'apostar-te en un bon sient amb el diari damunt la taula. Venia aleshores el cambrer portant una copa grossa pel café, una altre amb un gerro d'aigua i finalment un curiós atuell de vidre amb dos brocs per fer us a voluntat d'una racció d'anís o de rom. Allò era el clàssic servei de "café i copa", que venia a costar uns trenta cèntims.

Un cop posada la vaixela, el cambrer, amb veu alçada reclamava "l'aboquen": era un ajudant-generalment un home d'edat que rondava pel local amb una gran cafetera de nansa i broc, dedicat exclusivament a "abocar" el café. A cal Xic, en Gironès, pal major de l'establiment, mantenía la cafetera brunyida com un mirall. La vaixela, ja no cal dir. Però, això raí!...el que el feia suar de debò era la seva condició en mantenir el marbre de les taules blanc com nou de trinca: quins tips de refregar amb lleixiu per fer desaparèixer les taques de café, la nicotina dels "caliquenyos" i esborrar els ninots que la gent dibuixava!.

Ja es de suposar que els dies festius, com la lluna quan fa el ple, arribava al màxim la concurrència i els sorolls. Apart de les tertulies discutint la pedregada, o les irregularitats del rec Munar, o les desavinences entre sogra i nora, etcètera, invadía l'espai el dring de culletes, el fregadís del dòmino damunt el marbre, el llançament dels daus i l'espèctec de les boles de billar. Tot això combinat amb la xerrameca i correddisses de criatures, feia un complex sonor en el que irrumpien les entrades estentòries del cor de veus humanes, de caire troimfant o despitat segons el sort o el fracàs en la jugada de manilla o de canari. Sempre hi havia algún solista més agosarat que es destacava amb expressions i mots que no tenen cabuda en el diccionari ("tacos", que en diuen ara).

Imagineu tot això dintre una atmòsfera contaminada al màxim per tota mena d'olors i amb un fum que apenes deixava veure els cartells d'anuncis a les parets, entre els quals sobresortia el celebèrrim de l'Anís del Mono, obra del genial Ramón Cases.

La sala auditori-teatre

He intentat de fer una síntesi de l'ambient i del complex sonor de la planta baixa de "cal Xic". Ara hem de pujar al pis per veure el contrast que es produïa en les sessions culturals de la planta superior.

Començem per esmentar les audicions de l'Orfeó Garriguenc, fundat i dirigit del mestre Aymerich, al qual el genial Lluís Millet havia honorat amb la seva venerable presència venint a pronunciar un parlament d'elogi.

El famós tenor Emili Vendrell, afincat a la nostra vila (quasi-garriguenc), obtingué moltes vegades al nostre Cercle l'entusiasme que despertava arreu on anés a cantar.

Un caputxi garrigà, Fra Esteve, em recomanà, per carta, una noia jove que es dedicava al cant i prometia molt. Aspirava a donar un recital i sabla que a La Garriga, en plena temporada d'estiu podria comptar amb un auditori selecte. En Bachs proposà la data i tot va anar com estava previst: l'èxit d'aquest primer llançament de Conxita Badia fou esclatant. La insigne liederista que divulgà per Europa i Amèrica les famoses "Tonadillas" del seu mestre Enric Granados i les cançons catalanes de Francesc Alió, no pogué oblidar mai el seu debut a cal Xicorder.

Altre debutant al mateix local fou un jove i guitarrista natural de Burgos que passà uns dies a La Garriga i uns amics proposaren fer-lo conèixer. La sessió resultà una veritable sorpresa per molta gent que no coneixia les possibilitats de l'instrument en el terreny de la música clàssica. Aquest artista, Regino Sainz de la Maza, esdevingué cèlebre especialment quan el compositor Joaquín Rodrigo li dedicà el famós "Concierto de Aranjuez" per a guitarra i orquestra, que ell estrenà l'any 1940 i està donant voltes per tot el mon.

També acudí a La Garriga el precoç violoncel·lista Gaspar Cassadó, deixeble predilecte de Pau Casals. Cassadó esdevingué una figura catalana internacional: s'instal·là a Florència fundant una academia de tècnica i interpretació violoncel·lística. Cada any per Nadal venia a passar les festes a prop de la seva mare, vidua, i ella, a l'establiment d'articles musicals que tenia al Passeig de Gràcia, m'havia dit moltes vegades que en Gaspar no oblidà mai l'èxit d'aquell recital juvenil a La Garriga.

Moltes altres coses interessants sobre la música podria anar recordant, però he de deixar-les per un altre dia. Ara afegiré un petit esment sobre les funcions teatrals començant per les d'un grup d'aficionats del poble, que amb el reforç d'alguns elements professionals havien aconseguit unes representacions molt dignes del repertori català de l'època del cèlebre Fontova (Pitarra, Guimerà, Iglèsies...).

25.—En festes i gran xivarri
celebrem els Sants de barri.

26.—Si Santa Rita fos poc,
fem Sant Ramón i Sant Roc.

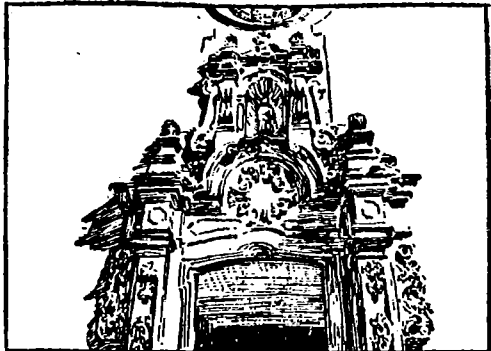
27.—La Pasqua amb
i amb «coros» la

30.—I és d'antiga tradició
la solemne processó.

AU DE GARRIGU Segona

32.—L'Església, de lo més noble,
és orgull de nostre poble.

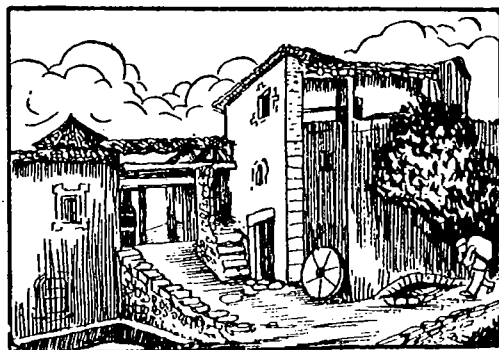
33.—Venerem amb devoció
a Sant Esteve, el Patró.

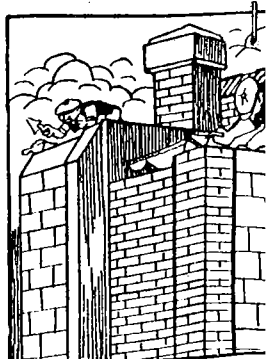
34.—Es cosa bona i
el retaule de

37.—Ben a prop capella antiga
que és joia de La Garriga.

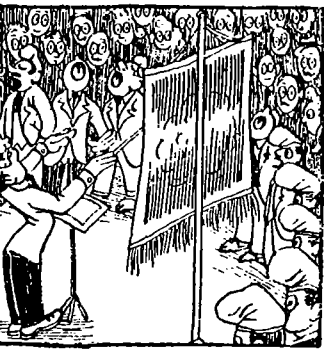

38.—Blancafort; vell molí hi ha,
què n'haurà aixafat de gra!...

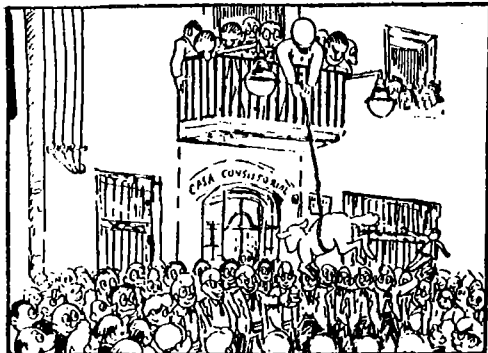

39.—Aquest poble, ja
cada dia es fa m

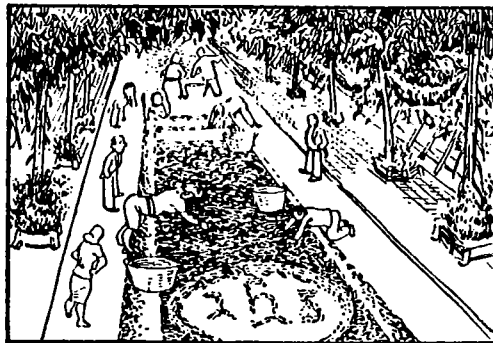

...a amb goig celebrem
...ros» la festegem.

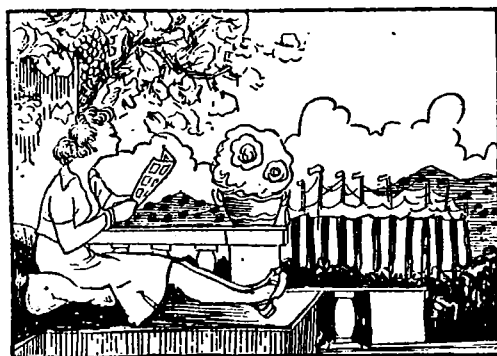
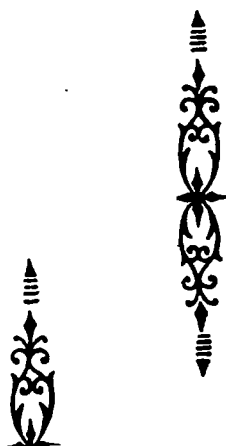

28.—Tots canten bé de debó
i un be els baixen pel balcó.

29.—Per Corpus es fa gran festa,
tot és rama, flor i ginesta.

UICA LA RRIGA na part

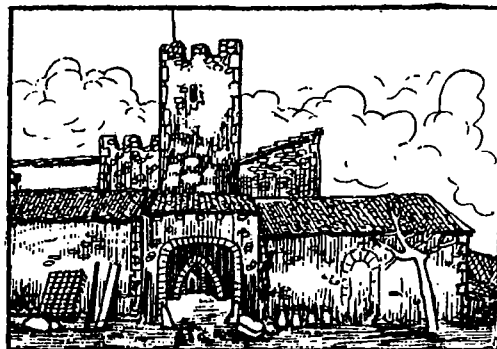
31.—Festa Major! Molt llúida.
Ja té una Auca feta a mida.

...bona i no és broma
...le de La Doma.

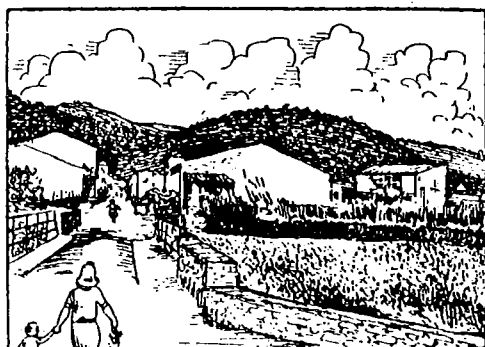
35.—I pel Sant cada any hi anem
i ofici i goigs li cantem.

36.—Masies, cases pairals,
com Rosanés, senyorials.

...noble, ja important,
...es fa més gran.

40.—Anant a la davantera
el barri de cân Noguera.

41.—On hi ha el camp de futbol
per fer esport i prendre el sol.

CINE ALHAMBRA Teléfono 8716111

PROGRAMACION

NOVIEMBRE

GANADORA DE 5 OSCAR!

Dustin Hoffman
Meryl Streep Jane Alexander
Presentando a Justin Henry

Kramer contra Kramer

El Gorgel Negro

TERENCE
HILL
BUD
SPENCER

LE SEGUIAN LLAMANDO TRINIDAD

DIRECTOR E. B. CLUCHER COLOR

FRANK LANGELLA

LAURENCE OLIVIER

Dracula

Cinema International Corporation

consulte cartelera

**compre
SU**

**LAVADORA
superautomática**

COMBOTO

EN

**ELECTRODOMESTICOS
LA GARRIGA**

**CALABRIA, 130
Teléf. 871 41 12**

CONSTRUCCIONES

galbany-millan

Figueras, 24 - Teléfono 871 51 92

LA GARRIGA

el patufet

**JOGUINES
OBJECTES de REGAL**

calabria, 5
la garriga

NOMBRES PROPIOS

POR DON VITO

José Moscart, está sin cargos en el Ayuntamiento. No se sabe si por decisión propia o porque no sirve para ninguno.

Rafael Nualart, en vista de la poca rentabilidad del alquiler del bosque "Malhivern", ha decidido cerrar las puertas.

Jesús Pareras, propietario de la "sorrera", le han puesto en entredicho la legalidad de la misma.

Núria Albó, realizó los versos que componían "L'Auca de la Volta". Ignoramos cuánto cobró.

COLABORACIONES

ACERCAR A LA GENTE CON LOS HOBBIES Y HACER CULTURA

Se ha cansado la gente en general de decir que en España no tenemos cultura. Probablemente tienen razón aunque no totalmente. La cultura de un país no se mide sólo con los estudios, que algunas clases de personas más privilegiadas han podido practicar en buenos colegios y Universidades.

Hago constar aquí, que no deseo desvalorizar a nadie ni es mi deseo ofender a personas que hayan podido hacerlo.

Hay una clase de cultura que hace muchos años se viene practicando en muchos países; en el nuestro por desgracia para todos aún no ha llegado, será por aquello de que aquí siempre vamos más atrasados, me refiero a lo que normalmente la gente llama Hobbies o trabajos manuales, con los que las personas aficionadas dedican sus ratos libres. Entre otros existe: construir barcos en miniaturas, montar aeroplanos con sus motores, construir trenes, dedicarse a la pintura, electricidad, etc... Resulta mucho más cómodo para los españoles, llegar a casa y sentarnos tranquilamente delante del televisor (con los programas que dan es para estar sentados) tenemos que pensar que si en nuestro y bien amado país, la gente, en general hiciera algo de lo que me estoy refiriendo, otro gallo cantaría, ya que a través de estos trabajos se reunirían unos con otros y hablarían de sus aficiones y sus logros y, como no, de algún que otro fracaso para luego poder reponerlo.

En algunos países extranjeros hay una serie de clubs esparcidos por todo el país fomentando y ayudando a personas que se quieren iniciar en estos trabajos manuales incluso se compite en concursos-exposición a nivel internacional, ahora bien, solamente en Italia hay más de 2675 clubs que se dedican a ello, con millares de socios. Los que a través de sus juntas organizan estos certámenes a los que puede competir todo el mundo.

Mi afición de siempre ha sido crear y conseguir objetos con mis propias manos, desde hace bastantes años he conseguido construir varios modelos de veleros antiguos. Afición a la que dedico todo el tiempo que me deja libre mis ocupaciones laborales. He visto varios certámenes en nuestro país y la verdad sea dicha nunca he visto mucho interés por estas cosas. Debe ser que nunca hemos tenido autoridades que hayan sabido expresar la palabra cultura o la han interpretado de otra forma.

Tenemos una buena ocasión, ahora que los municipios son nuevos y democráticos ya que los antiguos nunca supieron o no les dejaron en cuarenta años fomentar esta clase de cultura, que a través de las escuelas de formación profesional les dieran a estos chicos y chicas un estímulo para hacer, primero trabajos en equipo para luego ellos solos con sus medios construir todo lo antes mencionado. Tengo que añadir que son pocos los profesores que en nuestro país hagan en sus casas alguna actividad, pues si en sus casos ya no hacen nada, poco les pueden enseñar a estos alumnos sin hablarles de estos hobbies.

También en nuestro pueblo se podría intentar a través del delegado de cultura de nuestro Ayuntamiento, si es que le queda tiempo, ya que es un hombre de muchas ocupaciones, según he podido comprobar, que fomentara esta cultura a través de la escuela de formación profesional que han montado en unos bajos de una calle de nuestro pueblo y viera como fomentan la cultura chicos y chicas sentados todos en sus aldeaños y en horas que tendrían que estar dentro estudiando.

Esto es cultura, acercar a la gente a través de los trabajos manuales o aficiones, llamadas hobbies. La cuestión es empezar, y más hoy en día que la gente según oigo está harta de fútbol, de política, de ayuntamientos de política de partido y de Estado, seguro que con el carácter español y con lo mañosos que somos más de un premio internacional nos llevaríamos a casa.

Espero que comprendan las personas que anonimamente en su casa, hacen trabajos de afición y que se pongan en contacto con otros aficionados y hablen del tema que ellos tocan. Harán amigos y al mismo tiempo cultura la que en nuestro país tanta falta nos hace y tanto genio nos sobra. Más adelante, en el próximo número espero ofrecer a udes. Sres. lectores unos trabajos manuales míos y cómo se puede comenzar a trabajar, verán que poco espacio se necesita y lo sencillo que resulta. Todo es cuestión de amor propio y buscar este genio que cada español lleva dentro. Se sorprenderán cuando lo hayan encontrado de lo que es capaz de hacer y si lo aplican a la palabra cultura verán que satisfacción más grande les produce.

Hasta pronto.

JAIME OLIVER VIÑAS

VE PAG. 15

La comedia i el drama en llengua castellana no quedaren oblidats. Una companyia (Pedro Portes) vingué moltes vegades a representar uns sainets madrilenys que feien rebentar de riure la gent literalment premsada en el local. Aquest ambient festiu multitudinari, alternava amb les funcions dramàtiques a càrreg de la famosa parella Ricardo Calvo i Lola Velazquez, que amb llurs versions magistrals d'autors com Tamayo o Benavente elevaren considerablement la categoria d'aquelles campanyes culturals garriguenques.

Tot això no s'hauria pogut realitzar sense una garantia de suport econòmic, que sortosament va obtenir-se amb la creació d'un patronat. Ara bé, apart de les finances era necessària una acció coordinadora, un equip que lligués caps, fixés calendari de dates, resolgués conflictes, i aquesta missió es la que dugué a terme amb tant d'entusiasme el nostre Joan Bach. Resultà ser l'home que calia trobar: el gerent "executiu", que diuen ara.

En Baldiri

Baldiri Castellsagué, un xicot desconegut, arribat del veinatge de Llerona, es guanyà a pols i ben depressa la simpatia unànime de la gent de tota mena que sol desfilar pel nostre Balneari. Allà estigué regint el cafè-bar durant la dècada trenta-quaranta, pacífica en començar i força agitada més endavant.

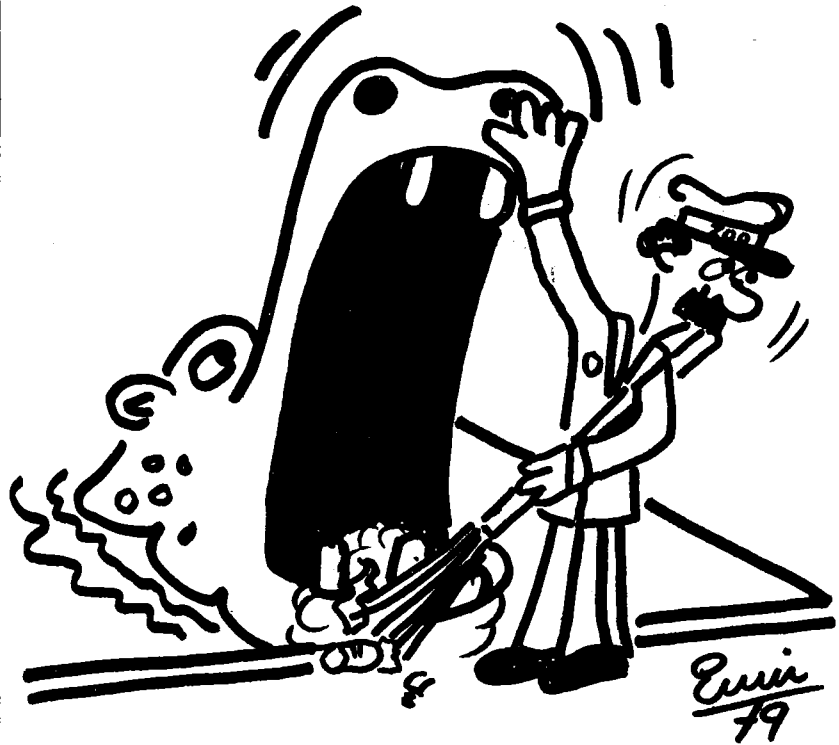
Era una persona jove, tant intel·ligent com diligent: tant espavilat com discret. Amb crèdit professional ja ben guanyat, un cop acabada la guerra li fou confiada la regència de cal Xicorder, missió que desempenyà amb la valuosa col·laboració de la seva muller. Més ai! qui havia de pensar que l'atzar havia designat a Baldiri per una missió tant penosa com el donar l'últim volt de clau; tancar ja "per sempre" aquell local centenari!

Arribà inexorable el dia i aparegueren damunt la teulada uns operaris que començaren a desmembrar-la. Baixant, de mica en mica, anaren enderrocant parets i embans. Un cop eliminada la planta del pis fou l'hora d'entrar en escena la bestia de ferro (el "toro" en diuen). Bramulant, anant i venint, a cel obert, dentallada aquí, cop de cap allà mogué un terrabastall i una polseguera que feia plorar els ulls... i a molts ens feia plorar el cor.

I ara, el venerable casal, museu històric-sentimental del poble, ha deixat d'existir. D'un temple que dies i hores i anys a toc de rellotge-havia acumulat una profusa imatge de records entranyables ja no en resta més que un munt de runa.

Pere Blancafort de Rosselló

HUMOR

Fincas NURIA

Compra-Venta, Alquileres y Permutas:
Pisos/ Torres/ Locales Comerciales
Naves Industriales/ Solares

Camino Viejo Canovellas, 24 - Tel. 870 45 93
GRANOLLERS-CANOVELLAS

C/. Ntra. Sra. de la Salud, 1 (junto Iglesia) - Tel. 8715403- 4457
LA GARRIGA

A SU SERVICIO

INFORMATIU GENERAL
LA VEU
DE LA GARRIGA

ALGO MAS QUE UN INFORMATIVO LOCAL

RETALLS

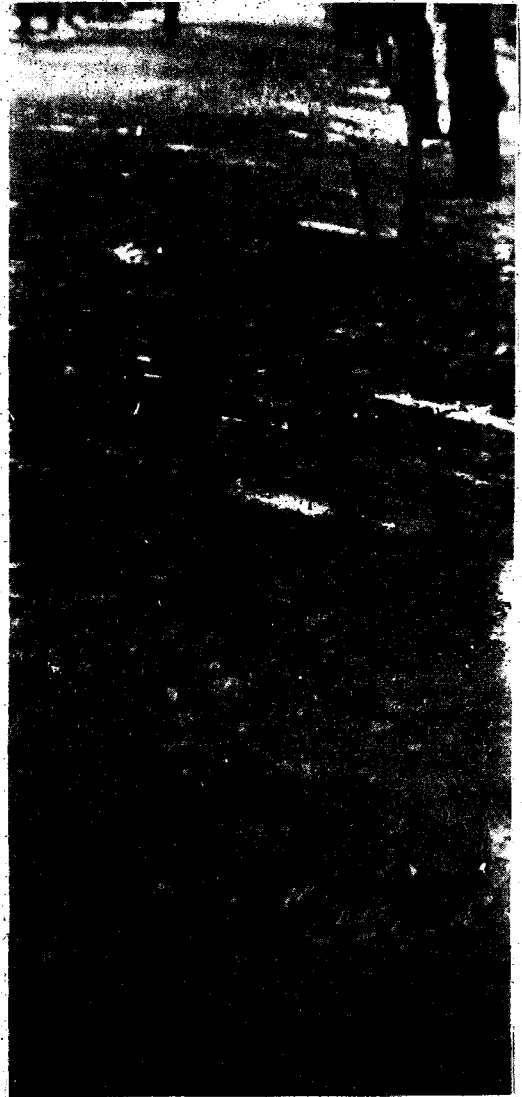
PETROLI?

FORNELLS-PLA

Es positiu el intentu del Ayuntamiento de La Garriga, creandó un premio de pintura, abierto a todos los interesados a la pintura y actividades afines. Los cuadros visibles en la exposici6n, la mayoría son de gran calidad, pero deberían haberse expuesto todos los temas presentados. La decepci6n de los que entregaron obras y no las han visto expuestas, imagino debe ser de desconcierto hacia los organizadores, teniendo en cuenta ciertos rumores que circulan sobre la arbitrariedad de la selecci6n. Aun con todo el intento es muy interesante, esperemos que si hay proxima edici6n se putan los efectos l6gicos de la primera

El nostre fotograf en un dinar, juntament amb el portaveu de la Minoria Catalana a Madrid, Miquel Roca i Junyent.

GASEOSAS

FIGUERAS

Tel. 871 47 42

LA LIRA POETICA

FREDÈS PEDRES...

Al Dr. F. Climent Pelegrí

No tot mortal llença les fredes pedres;
hi ha qui, ajupint-se, les cull amb delit
i, fet-ne pilotets, en marca dreteres
perquè ningú no es perdi per les torrenteres.

Del Port de la Bonaigua baixant pels drets,
pel refugi de la Mare de Déu de les Ares
i per davant de l'Hostal dels Abets,
fins aci baix, València i Esterrí D'Aneu,

la carretera és tota ella un tirabuixó
i sembla com si des de dalt del Port
un pastor l'hagués tirat amb el mandró
com serpentina en jorn de festa major.

Bous, vaques i eugues pasturen
per damunt la catifa, verda i molla,
amb els vedells i pollins que juguen.
Pastor i gos vora el foc, prop de l'olla,

brinca el polli fent moltes cabrioles
entorn la mare que l'amoixa i llepa,
i mama el vedell de la vaca a soles
donant cops de cap al ventre que ell esprem;

branden la cua vaca i euga, qui remuga
com el pèndol d'un rellotge que belluga
que ens marqués l'hora dolça aquí viscuda
al bell mig d'aquesta prada tan volguda.

A dalt de la carena pasturen els bens
i jugen a fet els més menuts,
com si ells fossin veritables nens,
i reposen les ovelles que els han tingut.

Dintre de l'espès i tupit bosc d'abets,
les mates de maduixes ens perfumen
mentre cauen dintre el cistell els bolets
i les cabòries del cap totes se t'esfumen

i canta l'aigua una suau cançó
que posa música a la composició
que escoltes i reculls amb devoció
ofegan-te el cor amb tanta emoció.

Tres llacs Gerbes com tres maragdes
muntats a dalt d'uns àtics del Pirineu,
tres peces de orfebreria meravelloses
fetes amb aigua pura del desglàs de neu.

Déu els ha fet com de cristall
amb aquestes aigües pures i transparents
on els abets es pentinen com en un mirall
i passen de llarg els núvols tots indiferents.

Hi vénen de matinada els isards en ramada
i beuen l'aigua tranquil·la i freda
mentre ensumen la flaire de l'enramada
per si ve el caçador que caça en veda.

No hem perdut ni una volta el camí
gràcies a aquestes pedres posades així
que mans aimades deixaren tot just aci
i jo les vull com si fossin d'or fi;

però si el llamp i la tempesta
esborren el rastre per arribar al fi,
jo faig pilotets de versos com de ginesta
perquè quan jo no hi sigui quedi el camí.

Fosqueixa y els pastors recullen els ramats,
passen per la carretera vers son tancament
les eugues amb els pollins cansats,
així les vaques i els vedells tot mansament,

baixen belant els bens en son ramat
que veuen l'última aigua freda
bo i mastegant l'herba humida del prat
i el pastor els entra dintre la cleda

i com a fi d'aquesta dolça jornada
una estrella la closca del cel forada
i de l'Angelus l'ermita dona la campanada
i entra la lluna amb vel, resant agenollada.

No tot mortal llença les fredes pedres;
hi ha qui, ajupint-se, les cull amb delit
i, fet-ne pilotets, en marca dreteres
perquè ningú no es perdi per les torrenteres.

Port de la Bonaigua
ANDREU MESTRES

Agost, 1957

Record a Antoni Molsosa

En un món desconegut i llunyà
mser i mesquí
va neixer blanca i polida
la fràgil flor de l'esperança.
Bruta i mústia
esdevingué en la flor de la probresa
Seca
la flor de la Mort.
El món s'averkonyí
i regá la flor, però era morta ja.
Cuidà la terra esperant
que brollés una nova flor.
Ho ferem amb fe.
I avui, cadascú d'ells
porta al pit
una flor blanca i polida
una esperança fràgil de Vida.

ANTONI MOLSOA/

LA LIRA POETICA

QUE ES L'AMOR?

L'amor es....

Que en una sola mirada
i dintre d'el gran silenci
llegeixes en els seus ulls
carinyo, tendresa i tristesa.
Al veure que mentes trista
i una llàgrima ja cau,
et passa el braç per l'espatlla
i et diu paraules suaus.
...es, que sense dir-te res
i amb els llavis ben closos
sens son cor batre amb el teu
i que et diu coses hermoses.
Si l'en sents un xiquet sola
i cerques, com ocell, el niu,
saps que, a casa, un cor t'espera
i que hi trovaràs caliu.
I quan ja de matinada,
et desperta el cant d'ocells,
obres els ulls i reposa
son cap sobre el cor teu.
A l'estrenye't fort la mà,
caminant per la boscuria,
veus brillar-ne un estel,
allà lluny, a gran altura.
Es aquell xic ram de flors
que han cullit les seves mans,
a dintre de cada fulla
n'hi ha un petó esperant.
Besant suaument al filllet
la mare tant carinyosa,
n'es l'amor més pur d'el món
i la manyaga més dolça.

Com ales de papellones
que acaricien a les flors,
aixís també els meus llavis
et besen els ulls quan dorms.
Neva, i vora la finestra
l'esperen amb gran anhel
uns llaços per abraçar-te
i treure't tot el fred teu.
Sentats sota d'un pi vert,
passant les fulles d'un llibre
sents allà a dintre teu
pau i una frescor divina.
Son una pila de coses:
es el mar, el cel, el riu,
un sol gest, una mirada
o una bella nit d'estiu.
Es...com l'aire d'el matí
que et perfuma i no es veu,
no saps on es ni d'on vé,
pero sents que n'está prop teu.

PAQUITA PLANELL

(SENTIR ES CONEIXER)

Conec la Vida
sense haber-la viscut
perque conec el plaer
de l'incert,
enigmàtic
plaer de l'absurd.
Descobrir,
morir i neixer
per segons,
palpar el cos
de la Vida,
besar-lo, enamorat,
destruir-ho, odiant,
creant a cada pas
de vent,
a cada instant
represeiu.
CONEIXER, SENTIR!
Esgarrapar la terra,
mastegar cruelment,
l'intensitat
que es perd
mar enllà.

LA RUSALINDA

DE LA GARRIGA AL PARADIS

En un racó molt simpàtic
tot un poble hi viu feliç
es com un país romàntic,
ficat a dins del paradís.
Pel Nord el Tagamanent mira
i cap el Sud, veu Can Terrés
a L'Est el Malhivern ens crida
i té La Doma a L'Oest.
La Garriga clima sec,
terra d'olorosas flaires
malalts curen del ofec,
bo i prenent bones aigües.
A la vila més formosa
tot respira amor i pau
boira baixa no s'hi posa
i pur i net es el cel blau.
Quan surt el Sol al despertar
li dona calor i caliu
i poncelles fa esclatar
d'un colorit brillant i viu.
El Montseny té montanyes altes
pintades per les blanques neus
i presumint de llargues faldes
el riu Congost li banya els peus.
Ombrivols i vegetals boscos
arran la vila molts n'hi han
i fins i tot alguns son foscos
on belles flors també s'hi fan.

Els aires duen pels camins,
corriols i torrenteras
fragàncies de romanins,
violes i ginesteres.

Damunt dels arbres refilant,
saltironant ocells hi canten
amb llibertat venen i van
i juganers contens ells salten.

Els vents fornides branques gronxen
donant-nos perfums i frescor
ells nostre pit d'oxigen omplen
i de resines bon olor.

També recobrant un passat
quan del bosc en feien festa
un xic avall del Patronat
de nou un bosc es manifesta.

La bondat i l'harmonia
d'un lloc tan ençisador,
ens uneix més cada dia
amb amor i germanor.

La Garriga molt estima
sense odis ni rencor,
diuen si ho fa el clima
en de més del seu bon cor.

Per ser noble i senzilla
i perque molt bella és,
eixa vila tan tranquil·la
del Vallés Pubilla és.

Ramón Mercader

KARATE

Para la mayoría el Karate es un sistema de defensa personal. Es un conjunto de movimientos de autodefensa que a lo largo de los años se ha transformado en un "DO" es decir un sistema educativo, físico, mental y espiritual. El Karate moderno tiene varias facetas, 5 aspectos distintos, según la escuela se pone más de relieve uno u otro aspecto.

El Karate és:- un sistema de defensa personal muy eficaz.-Un deporte de competición, como el Judo.-Un arte oriental tradicional.-Un sistema filosófico influenciado por el Zeu.-Una forma de gimnasia, o cultura física muy extensa que desarrolla la flexibilidad, fuerza rapidez, reflejos y energía. De su origen japonés el Karate en el mundo entero ha guardado toda una manera de ser. Empezando por el traje Kimono (Karategui) y pasando por el saludo, la manera de comportarse en el DOJO, para acabar en el estado del espíritu muy especial en la enseñanza y en la práctica. Todo esto llega a hacer de Karate-DO, un sistema de educación física y mental, muy conveniente para la juventud actual que está buscando su camino.

CICLISMO

Un grup d'amics entusiastes i aficionats al bell esport del ciclisme es va proposar fa temps la creació d'una Agrupació Cultural i Esportiva qu'es dediqués, entre altres coses a la divulgació del ciclisme al nostre poble.

Tot aixó es ja una realitat, el nou Club Ciclista de La Garriga s'ha posat en marxa i totes aquelles persones que ho desitjin, podran formar part d'aquesta colla d'amics que cada diumenge, es troban per recórrer tots els indrets de la nostra Catalunya, d'amunt la bicicleta.

Agraïm la seva col·laboració a totes aquelles persones qu'han fet possible la creació d'aquesta Agrupació Cultural i Esportiva, desde les pàgines d'aquesta revista, que gentilment s'ha ofert per fer aquesta petita presentació del Club Ciclista La Garriga.

¡Garriguenc, col·labora amb el nostre club!

TIPOGRAFIA - OFFSET - PAPEL CONTINUO - FORMULARIOS
E IMPRESOS EN GENERAL

Gráficas La Garriga

DEPORTES

TIJERETAZO

Agramunt

Los concejales renuncian a sus sueldos para construir un polideportivo

El alcalde de Agramunt, Antoni Huguet, junto con los concejales del Ayuntamiento han renunciado a sus salarios, como tales, en beneficio de un complejo polideportivo para la localidad. Según manifestó el representante del municipio «el Ayuntamiento ha formado el Consell d'Esports, que ya el pasado año organizó unas competiciones escolares con una amplia serie de especiali-

dades y disciplinas deportivas. El Ayuntamiento corrió, además, con gran parte de la organización y material. Y para el año que viene queremos tener, ya funcionando, una piscina y una pista polideportiva», y siguió diciendo: «Todos los concejales y yo mismo hemos renunciado a nuestros emolumentos para la construcción de la piscina y el polideportivo.

Por otra parte, después de dejar bien clara la conveniencia de este complejo, el cual les ha llevado a renunciar a sus emolumentos, manifestó la necesidad de acondicionamiento de las carreteras. «La C.240 se debería adecuar, arreglar y, sobre todo, ensanchar, porque cada verano soporta un tráfico que supera sus posibilidades». Se trata de una carretera que sirve de entrada hacia el Pirineo, de los vehículos que vienen del Mediterráneo, cuyo tráfico es de mucha densidad.

HOCKEY

JUVENILS:

Aconclats 2ª div.

La Garriga-Molins Rey	3-4
S. Perpetua-La Garriga	3-7
La Garriga-Riudevital	15-1
Palau - La Garriga	4-6

ALEVINS

III TORNEIG SANT FELIU 1980

ARENYS DE MUNT-SANT FELIU	7-4
LA GARRIGA-SENMENAT	4-3

FINAL

LA GARRIGA-ARENYS DE MUNT	3-2
---------------------------	-----

BASKET

La Garriga-Rocki	48-44
Butano-La Garriga	59-39
La Garriga-Pas 1980	44-53
Corceloda-La Garriga	42-53

FUTBOL

Olimpic La Garriga	2
Bellcairens	1
Rubi	3
Olimpic La Garriga	0
Olimpic La Garriga	1
Tarrega	1
Oliana	1
Olimpic La Garriga	0
Olimpic La Garriga	0
Rinoll	1
San Mauro	3
Olimpic La Garriga	1

EL MAS GRANDE SURTIDO EN ARTICULOS PARA HOCKEY

PRECIOS ESPECIALES PARA COLEGIOS Y CLUBS

Distribución de material deportivo

Han «estropeado» La Garriga

Señor director:

Por motivos familiares tenía que pasar las vacaciones —sólo 15 días— no muy lejos de Barcelona y en un lugar tranquilo y sosegado. Busqué el polo opuesto a Sitges, o sea el lugar clásico de los veraneos de los años 50 y aun de antes de la guerra... LA GARRIGA era el lugar indicado. Fui al Balneario Blancafort, 150 años de historia balnearia, sus jardines, el «passaig» de La Garriga, aquellas torres de aquella burguesía de principios de siglo... que después de todo «va fer Catalunya».

Pues bien. Nos han «estropeado» totalmente La Garriga, hemos perdido la esencia de la civilización.

El caos circulatorio por dentro del pueblo es total; las motos y los coches trucados con tubo de escape libre no paran de recorrer todo el día la población sin horario y sin limitación de velocidad, y debido a una discoteca, el gamberrismo y diría el salvajismo motorizado es el rey de la que fue tranquila población.

Los sábados y los domingos especialmente, de tres a cuatro de la madrugada, al cerrar la citada discoteca, los motorizados se lanzan como «bestias» por las calles de la población despertando a todo el mundo. La mayoría, naturalmente, no son de La Garriga, sino de las pobla-

ciones cercanas del gran cinturón «industrial» del Vallès Oriental.

Frente al Blancafort hay el stop de la carretera de Llinars, que es calle «Banys», pues este stop es burlado por todo el mundo; en este stop he llegado a ver cómo un coche se para ante la señal y detrás le viene un gamberro en su coche trucado y con pegatinas de todas las discotecas del Vallès, **no para y adelanta al coche parado... por la derecha.** He visto como motos y coches no han respetado el paso de un señor de edad por el paso de peatones y lo han sobrepasado por delante a medio metro escaso. Pero bien, para mí el problema no es éste; el problema está en la falta de autoridad de la máxima autoridad del pueblo, o sea del alcalde. Como sea que cada día a cualquier hora pasaba por la calle «Banys» un coche haciendo sonar una bocina de éstas de notas musicales tan estridentes, inquirí por qué se le permitía y se me contestó que la alcaldesa ya le había avisado pero no había nada que hacer.

La alcaldesa es Núria Albó, independiente presentada con el grupo socialista, intelectual (acababa de ganar un premio de poesía). Localicé a la alcaldesa en la calle y le pregunté textualmente:

—¿Hay previsto, aunque sea a largo plazo, para el próximo verano, acabar con el gamberrismo motorizado de La Garriga?

EL NOTICIERO UNIVERSAL

3 de septiembre de 1980

Me contestó textualmente: «No hay nada que hacer». Con agresividad me dijo: «¿Qué quiere, ¿que los matemos?»

Le hago ver que está hundiéndose a La Garriga, que los veraneantes y los vacacionales estamos hartos de tanto ruido y tanto gamberrismo... y se excusó que llevaba mucha prisa y se fue...

Y dejo yo constancia de que en la población hay varios números de la Policía Municipal y con coche patrulla. Está visto que no es suficiente para ser alcalde el ser intelectual, de un partido o simpatizante de las izquierdas. El alcalde y su equipo de concejales, sean de derecha o de izquierda, **tienen que tener responsabilidad ciudadana y dotes de mando** antes que nada, y al menos en La Garriga han demostrado no tenerlo, y si de inmediato no se soluciona el problema de gamberrismo motorizado, **nos quedamos sin La Garriga** y el lugar esplendoroso y balneario que crearon nuestros abuelos y aun bisabuelos en un año de alcaldía «democrática» acaban con ello.

¿Podré ir el próximo verano a La Garriga?

Josep M. Arinengou Marsans

Comercial Gater

Garantiza todas las reparaciones

Santo Cristo, 61
BARCELONA-14

421 85 38
421 83 29
(Contestador automático)

REPARACION
TV AL DIA

HORAS CONVENIDAS

ASISTENCIA TECNICA
A DOMICILIO

ALQUILER DE
TELEVISORES

12 y 20 pulgadas - Blanco y Negro - COLOR
MINIMO UN MES

TELEVISORES
TRANSISTORIZADOS
DE TODAS MARCAS

ANTENAS COLECTIVAS
REPARACIONES
DE LAS MISMAS

CONSORCIO DEL MUEBLE

DE LA

GARRIGA S/A

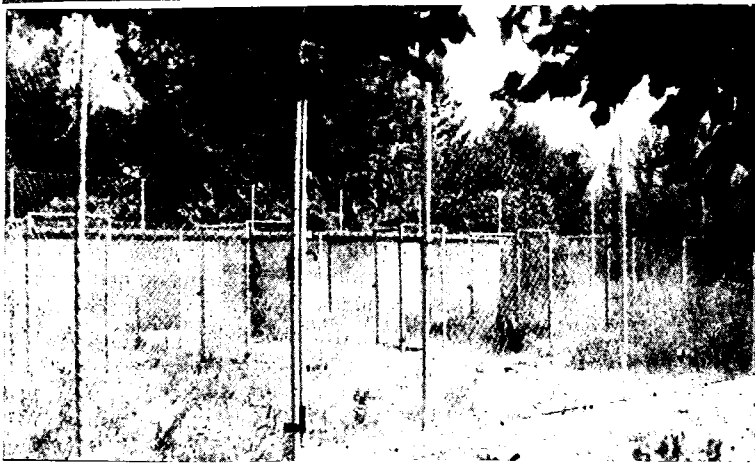
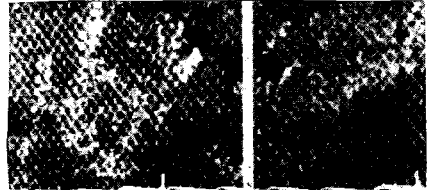
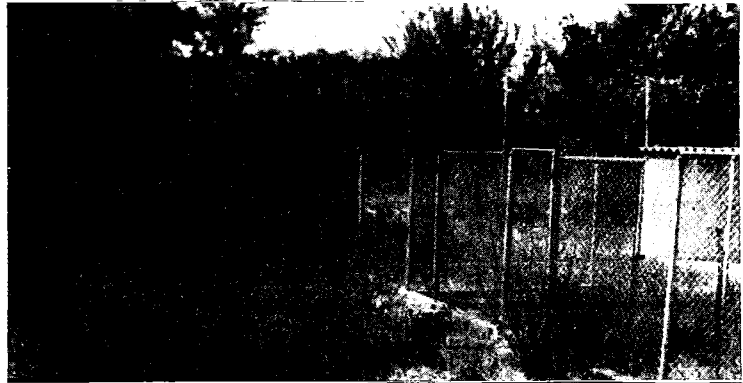
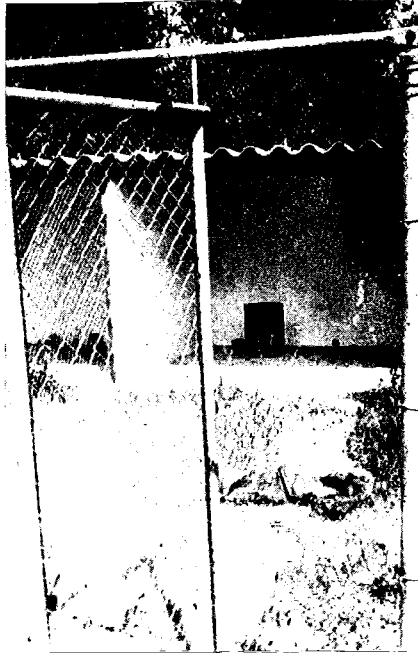

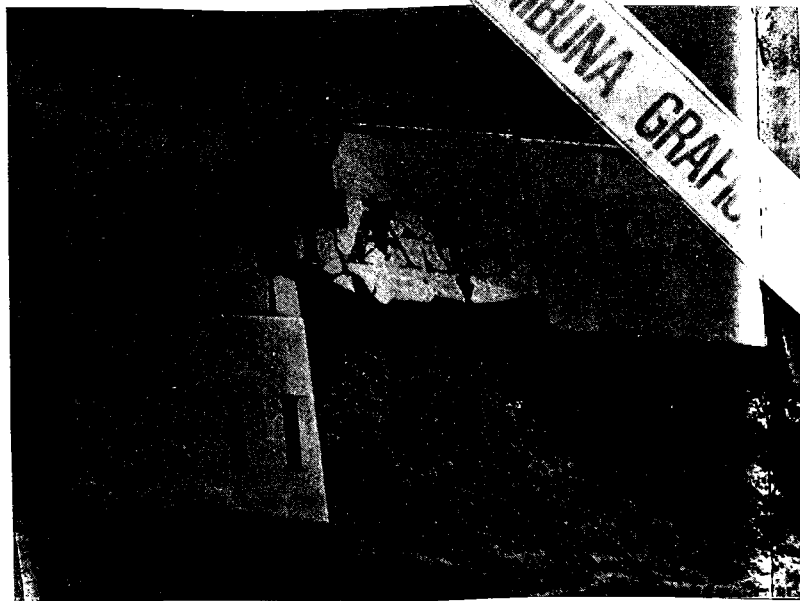
A — GALOPE — — TENDIDO

LA

PERRERA (?)

Como se puede apreciar en estas fotografías, la tan trada y llevada perrera que tantas controversias desató tiempo atrás, está sumida en un deplorable abandono. Sería más positivo que antes de realizar algo, se meditara la finalidad y servimiento de cada cosa. Un ejemplo claro de la falta de previsión es el estado actual de la perrera.

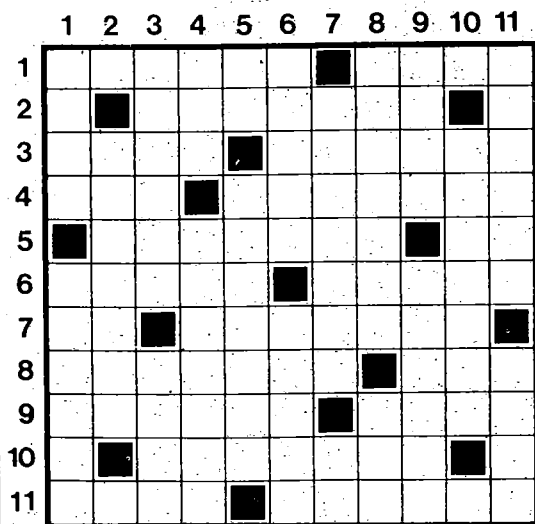

Els til·lers perden les fulles
avans de la tardor.

AGENDA

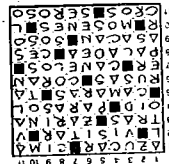
AYUNTAMIENTO	871 48 62
POLICIA MUNICIPAL	871 45 59
GUARDIA CIVIL	871 51 99
CRUZ ROJA	870 00 32
AMBULANCIAS	870 90 55
HOSP. GRANOLLERS	870 24 00
POLICLINICA	870 61 00
MUTUA DEL CARMEN	870 80 12
AMBULATORIO	870 01 91
COMISARIA DE POLICIA	870 75 99
TAXIS / PARADA	871 41 99
TAXIS / SANTA DIGNA	871 50 97
BOMBEROS	870 60 80
RECTORIA	871 46 91
VETERINARIO	871 56 40
PODOLOGO	871 43 98
DR. AMOS PASCUAL	871 44 43
DR. CORTES	871 41 93
DR. JOSE MONTAL	871 47 92
FARMACIA FERRANDIS	871 46 84
FARMACIA SU SOL	871 47 01

pasatiempos

HORIZONTALES.—1: Hidrato de carbono cristalizable, dulce. Cumbre de una montaña. 2: Ir a ver a uno por cortesía. 3: Preposición. Mujer del zar. 4: Escuchad. Quitasol. 5: Salas de una casa o buque. Símbolo del tántalo. 6: Naturales del Rusia, en femenino. Alcorán, libro en que están las revelaciones de Dios a Mahoma. 7: Símbolo del erbio

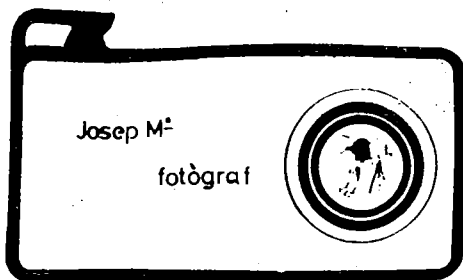
SOLUCION

De color rojo amarillento, en plural. 8: Toma el gusto de algo poco a poco. Nombre de consonante, en plural. 9: Sacan, inventan. Que no tiene sal o tiene poca. 10: Título que se da a los clérigos en Aragón, en plural. 11: Palo de la baraja. Semejante al suero.

VERTICALES.—1: De gran estatura. Advertencia. 2: Fam., calidad de rico, cariñoso, aplicado a los niños, en plural. 3: Abundancia de uva, en plural. Paso la lengua por una cosa. 4: Preposición inseparable que significa de la parte o del lado de acá. Mono caterrino con callosidades isquiáticas, en plural. 5: Campeón. Acción de pasar de una parte a otra, en plural. 6: Formar rizos en el pelo. Niños pequeñitos. 7: Embutido hecho con pedazos menudos de madera, concha, nácar, etc. Símbolo del neón. 8: Solana. Esencia o naturaleza. 9: Arco luminoso que ostenta los siete colores del espectro solar. Lleno de rocas. 10: Señalases, observases. 11: Garantizan. Aislado.

REPORTATGES FOTOGRAFICS CINE

Passaig, 33 Tel 8714484
LA GARRIGA (Barcelona)

NOTA:

PER UN MILLOR SERVEI ÉS
CONVENIENT DEMANAR DIA I HORA
AMB ANTICIPACIÓ

BAR

ACUARIUM

LA GARRIGA

INTIMO PARA UD.

que necesita olvidar sus problemas
(Sólo caballeros con personalidad)

LADY

LISTA CORREOS

LA GARRIGA

ARCADI MARÍN
PODÒLEG

St Francesc, 32, 1.^a
(Hores convingudes)
Telèfon 871 43 98
LA GARRIGA

Av. del Parc, 1, 4.ª 4.^a
Miles, Passaig i Avda de les
Telèfon 870 56 87
GRANOLLERS

boutique d'infants

el niu

CALABRIA, 63

LA GARRIGA

LA TENTACION

**NEW
NEW
NEW
MOUSTACHE**

LA GARRIGA

¡ATREVETE!